

3. ledna

SV. CYRIAKA ELIÁŠE CHAVARY, KNĚZE

Cyriak Chavara [čávára] se narodil 10. února 1805 v Kainakary ve státě Kerala na jihozápadním pobřeží Indie, jeho rodiče patřili k církvi syromalabarského ritu. Roku 1829 přijal kněžské svěcení, po krátkém působení v pastoraci vyučoval v semináři. Společně s rektorem semináře a dalším knězem se roku 1831 rozhodli pro založení apoštolsky působícího řeholního společenství. Společenství 8. prosince 1855 přijalo název „Služebníci Neposkvrněné“ a jeho členové tehdy složili řeholní sliby; jednalo se o první původní řeholní společenství na území Indie. Pod vlivem karmelských misionářů se v roce 1861 přičlenili k bosému Karmelu, čímž vznikla dnešní Kongregace karmelitánů Neposkvrněné Panny Marie (CMI). Cyriak působil šestnáct let ve funkci generálního představeného, stál u založení kongregace sester (1866). Roku 1861 hrozilo indické církvi vážné schisma, Cyriak byl ustanoven generálním vikářem církve syromalabarského ritu, v této funkci usiloval o její duchovní i liturgickou obnovu a bránil její jednotu s katolickou církví. Zakládal školy i semináře, charitativní i apoštolská díla, jimiž chtěl přinést evangelium příslušníkům všech kast. Zemřel 3. ledna 1871 v Koonammavu, roku 1889 byly jeho ostatky přeneseny do mateřského kostela kongregace v Mannanam. Za blahoslaveného byl prohlášen roku 1986, za svatého roku 2014 spolu se sestrou Eufraasií (1877-1952), karmelitkou jím založené kongregace sester.

Společné texty o svatých mužích (o řeholnících).

Modlitba se čtením**DRUHÉ ČTENÍ**

Ze zprávy o životě otce Cyriaka,
sepsané v den jeho úmrtí jeho duchovním vůdcem

(Leopold Beccaro OCD: *Servi Dei Cyriaci Eliae Chavara... Positio super Introductione causae et super virtutibus ex officio concinnata*, Roma 1977, 456)

Dnem i noci se namáhal, aby se schisma nešířilo

Dnes, v úterý 3. ledna 1871 ve čtvrt na osm ráno, zemřel po životě v zářivé nevinnosti otec Cyriak Eliáš od Svaté Rodiny, první převor. Před svou smrtí mohl otevřeně prohlásit, že nikdy v životě neztratil svou křestní milost. Především dbal o ctnosti, zvláště o prostotu srdce, živou víru, poslušnost do nejmenšího, úctu k Nejsvětější svátosti, k Panně Marii

a ke svatému Josefu. Pro dobro křesťanů na Malabaru vytrpěl mnohé těžkosti, zvláště v souvislosti s rochosíánským rozkolem. Za onoho rozkolu byl ustanoven generálním vikářem církve syromalabarského ritu a projevil svou mimořádnou oddanost Svatému stolci. Dnem i nocí se namáhal, aby se toto schisma nešířilo; a skutečně se mu podařilo uchránit od něj asi čtyřicet farních společenství. Papež Pius IX. mu za to vyjádřil své uznání a pochvalu vlastnoručně podepsaným dopisem.

Otec Cyriak Eliáš byl zakladatelem a prvním převorem karmelitánů (řeholníků třetího řádu) na Malabaru. Založil také kongregaci sester a musel přitom překonat veliké obtíže. Pro své ctnosti, učenost a zvláště pro důkladnou znalost syrštiny si získal velikou úctu u všech lidí na Malabaru, dokonce i u nestoriánů a pohanů.

Svou osudnou nemoc snášel téměř po dva roky v duchu největšího sebezapření, ba dokonce s radostí. Nezaměstnával se přehnaně věcmi tohoto světa, což se výrazně ukázalo během jeho posledních dní. Když s neobyčejnou zbožností přijal svátosti umírajících, zesnul ve stáří šedesáti pěti let, obklopen slzami svých přítomných duchovních synů a mými obzvlášť, vždyť jsem jej miloval jako sebe sama.

Pohřben byl v kostele svaté Filomeny v Koonammavu. Ó svatá a krásná duše, pros za mne!

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srov. Iz 61,10; Zj 21,27

Mou duši jsi zahalil milostí * k nevýslovné radosti andělů.

V. Mé jméno jsi nechal zapsat do knihy života * k nevýslovné radosti andělů.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys povolal svatého kněze Cyriaka Eliáše, aby upevňoval jednotu tvé církve; na jeho přimluvu nás osvěćuj světlem Ducha svatého, ať moudře rozpoznáváme znamení času a slovy i skutky šíříme mezi lidmi poselství evangelia. Skrze tvého Syna...